RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 63.001 van 6 november 1996
in de zaak A. 68.987/IV-15.788.

In zake : Maria DUMONT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MAES,
kantoor houdende te LOKEREN,
Zelestraat 99

tegen :

1. de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo),
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IVe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria DUMONT op 20 mei 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van tweede verweerster, waarbij de vaste benoeming van verzoekster met ingang van 1/1/96 als lerares PV bio-esthetiek aan het KTA 2 te 3500 Hasselt, Vilderstraat 3, door eerste verweerder, ongedaan wordt gemaakt";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota’s van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MAES, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Met een brief van 19 december 1995 deelt de ondervoorzitter van de Argo, eerste verwerende partij, "namens de Centrale Raad", aan verzoekster mee dat zij met ingang van 1 januari 1996 vast benoemd wordt tot lerares secundair onderwijs "in" een betrekking aan het Koninklijk Technisch Atheneum 2 Hasselt.

1.2. De eerste verwerende partij deelt deze benoeming aan de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij, mee met een 15 januari 1996 gedateerd schrijven.

1.3. Met een brief van 14 maart 1996 deelt de tweede verwerende partij aan de eerste verwerende partij mee dat de benoeming "geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid" omdat verzoekster niet beschikt over

het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs, zodat de benoeming strijdig is met artikel 36, § 1, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991.

2. Overwegende dat verzoekster geen beslissing, noch een uitdrukkelijke noch een impliciete, van de Argo, eerste verwerende partij, aanvecht waarbij deze de vaste benoeming die hij haar volgens de sub 1.1. gerapporteerde brief heeft verleend, opheft of intrekt; dat het dossier van de zaak overigens geen blijk geeft van het bestaan van een zodanige beslissing;

3. Overwegende dat verzoekster wel een beslissing aanvecht van de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij; dat zij echter een verkeerd beeld geeft van de inhoud van die beslissing; dat zij ze opvat als een beslissing waarbij haar vaste benoeming "ongedaan wordt gemaakt"; dat naar sub 1.3. is gezien de tweede verwerende partij in werkelijkheid heeft beslist dat verzoeksters vaste benoeming "geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid"; dat de tweede verwerende partij terecht betoogt dat deze beslissing begrepen moet worden in het licht van artikel 40, § 2, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, blijkens welke bepaling een vaste benoeming door de Argo meegedeeld moet worden aan het departement onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap "opdat zij zou uitwerking hebben ten aanzien van de overheid"; dat om het effect van die niet-uitwerking te concretiseren de tweede verwerende partij evenzeer terecht verwijst naar artikel 199 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II; dat dit artikel, gewijzigd bij artikel 89 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, in zijn eerste lid luidt als volgt :

> "Indien een personeelslid van het gemeenschaps- of van het gesubsidieerd onderwijs in strijd met het personeelsstatuut of buiten de normen is benoemd, kan de Vlaamse Executieve binnen een periode van één

jaar, te rekenen vanaf de datum van ontvangst door de administratieve diensten van de Vlaamse Executieve, van de beslissing houdende deze benoeming, de wedde terugvorderen met betrekking tot de periode";

Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht kan concluderen dat zij met haar bestreden beslissing niet de benoeming van verzoekster ongedaan heeft gemaakt, maar geweigerd heeft die benoeming te "erkennen", dat wil zeggen er wat haar betreft de uitwerking van te ondergaan;

4. Overwegende dat de tweede verwerende partij voorts terecht stelt dat wel de eerste verwerende partij, auteur van verzoeksters vaste benoeming, die benoeming ongedaan had kunnen maken, met toepassing van voormeld artikel 199 van het decreet onderwijs-II; dat het tweede lid van dat artikel 199 immers bepaalt : "In het gemeenschapsonderwijs zijn de aldus wederrechtelijk benoemde personeelsleden van ambtswege ontslagnemend"; dat deze bepaling in een individueel geval alleen uitwerking krijgt wanneer de Argo, overheid bevoegd om de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs te ontslaan, met een constitutieve beslissing vaststelt dat het betrokken personeelslid van ambtswege ontslagnemend is; dat de Argo zulk een beslissing niet blijkt genomen te hebben; dat weliswaar in de sub 1.1. gerapporteerde brief waarbij aan verzoekster wordt gemeld dat zij vast wordt benoemd, te lezen staat : "Elke benoeming geldt onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 199 van het onderwijsdecreet II van 31 juli 1990, waarbij de administratie van de Vlaamse regering binnen de periode van één jaar de wederrechtelijkheid van de benoeming nog kan vaststellen"; dat dit voorbehoud echter slechts slaat op wat de Vlaamse regering kan -dat is, naar gezien, weigeren de benoeming te "erkennen"-, niet op wat de Argo kan -dat is, naar gezien, de benoeming "opheffen" door het betrokken personeelslid van ambts-wege ontslagnemend te verklaren; dat het voorbehoud dus

niet beschouwd kan worden als een soort anticipatieve opheffing van de benoeming of als het toevoegen van een ontbindende voorwaarde aan de benoeming; dat het zo zien bovendien zou inhouden dat de Argo zich bij voorbaat neerlegt bij het oordeel van de Vlaamse regering over de wederrechtelijkheid van de benoeming, wat een onrechtmatige verzaking zou insluiten van zijn recht om anders te oordelen en van het daaraan verbonden recht om bij de bevoegde rechter tegen de beslissing van de Vlaamse regering op te komen;

5. Overwegende dat uit het voorgaande geconcludeerd moet worden dat verzoekster nog steeds vast benoemd is; dat de eerste verwerende partij door die benoeming gebonden is; dat zij zich onmogelijk kan verschuilen achter de weigering van de tweede verwerende partij om verzoeksters vaste benoeming tegenover haar, tweede verwerende partij, uitwerking te doen hebben, daar zulks een zaak is tussen de eerste verwerende partij als benoemende overheid en de tweede verwerende partij als subsidiërende of financierende overheid;

Overwegende echter dat de vaststelling enerzijds dat verzoeksters huidige rechtstoestand die is van een vastbenoemd personeelslid van de eerste verwerende partij -met de verplichting van die partij om haar in alle opzichten als dusdanig te behandelen- anderzijds dat daar niets van afdoet de weigering van de tweede verwerende partij om de uitwerking van die vaste benoeming te ondergaan, meebrengt dat de toewijzing van de vordering tot schorsing geen baat aan verzoekster kan brengen : wat de twee partijen ook gedaan hebben, verzoekster is vast benoemd; dat verzoekster de erkenning van die ambtelijke hoedanigheid door de eerste verwerende partij kan afdwingen met de haar ter beschikking staande rechtsmiddelen; dat indien de eerste verwerende partij er alsnog toe komt haar vaste benoeming "op te heffen" in de boven aangegeven zin, zij ook

daar tegen kan opkomen met de haar ter beschikking staande rechtsmiddelen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes november 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. BORRET.**